Alén, Máis Alá

A procesión das ánimas (3)

O que anda na proceseón e lle pode meter a vela ou a cruz a´lguién, métenlla, y´as outras axúdanlle, en caso de que anden mal a gusto con éla¨. ¨D´unha vez un mozo, vindo da tuna, viu vir a proceseón; entón tumbouse, porque así non poden fagerlle nada, e decián o chegar ond´él, faguendo moito aire: ¨eiquí cheira a vivo, cheira¨. y´él contestaba: ¨cheira pan de nogueira.

Fonte

SANTANA, Urbano; Resume xeneral de folk-lore de Sandiás, Revista Nós, xuño-setembro, 1931

[Texto remitido por Xavier Feixoo

, de Sandiás (Ourense)]